

Mit EVS-projekt i Belgien

Jeg havde fornøjelsen af at være en del af et belgisk EVS-projekt i et Røde kors Asylcenter fra d. 15. februar til 15. oktober 2011. Det var en lærerig og udfordrende opgave, og jeg har formentlig lært meget mere i løbet af disse måneder, end jeg efterfølgende har lært i min tid på universitetet.

EVS er i virkeligheden blot en fremragende mulighed for at møde andre mennesker, at opnå erfaringer og at lære en masse sprog. - Gratis, og med god vejledning igennem hele forløbet.

I løbet af min tid i Belgien fik jeg brugt og udviklet mit franske, som jeg havde lært igennem 5 år i folkeskolen og i gymnasiet. Jeg fik desuden (efter eget valg) tyskundervisning, så at jeg i dag er en af de få der kan prale af at tale begge sprog.

At arbejde på et asylcenter var først og fremmest spændende! Jeg mødte mennesker fra 25 forskellige lande og fik pludselig incitament til at lære en masse om afrikansk og mellemøstlig historie. Hvorfor tager man fra sit hjemland til Europa uden gode chancer for at kunne opnå arbejde? Hvordan er livet i et center, der huser så mange forskellige nationaliteter, kulturer og religioner?

Jeg lærte om mig selv, om konfliktløsning og om at kommunikere med mennesker trods sproglige udfordringer. Jeg tog ungerne på legeplads, spillede fodbold med de unge, og lavede afrikanske retter med centrets kvinder.

I dag studerer jeg mellemøststudier og Arabisk på Københavns universitet, og jeg er sikker på, at mine oplevelser på det belgiske asylcenter har givet mig en masse inspiration. EVS projektet i Belgien var en dejlig og givende måde at tilbringe hvad man fejlagtigt kalder 'fjumreår'.

Jeg kan blot give mine varmeste anbefalinger til andre unge, der overvejer at deltage i et EVS projekt, og ønsker held og lykke med de mange udfordringer og erfaringer der er at gøre sig i de europæiske lande.

